

Eng.

Ellen Pil (° Maarkedal, 1982)

Ellen Pil is fascinated by the position of man in times of far-reaching digitization, robotization and mass production. Humanity reproduces, manipulates and perfects in its quest for an ideal. Astonished by the possibilities we have created for ourselves to bend reality to our will, Pil wonders what the story of man still is in it and what place the individual has.

In her artistic process she uses partly the same tools and strategies as professional image builders. From a digital archive and using graphic programs, she explores different scenarios by continuously sketching, adjusting, cutting and polishing shapes and images, as if in a digital setting that can be endlessly reconfigured. From that digital studio, some images make the leap to a — much slower and more thoughtful — analog process, where they are applied to canvas in layers of acrylic and airbrush paint.

For Pil, the digital and analog process merge seamlessly, no matter how different they are. Her painted works clearly show their digital roots. The chosen materials and colors, the interaction between 2D and 3D, the gradients and shadows give a mechanical impression, as if a machine was involved.

What they tell, however, are highly personal observations — bizarre stories, unusual anecdotes, or fascinating objects that Pil has found. Growing up in a small village where “people do things as they have always been done”, she is fascinated by what happens when things just don't turn as they should, when the machine stops, because of errors, disturbed patterns or rhythms. Like a child pushing buttons in the factory to see what's happening, she's constantly exploring possibilities — eternally curious. She is also inspired by the richness of the language. She literally makes things turn square, wonders how the Band Zonder Naam differs from the Bond Zonder Naam, or what happens when we just look the received horse in the mouth.

Pil breaks through what has rusted and leaves the viewers with wonder at what they thought they knew. Nothing is what it seems. The possibilities are endless.

NL.

Ellen Pil (° Maarkedal, 1982)

Ellen Pil is gefascineerd door de positie van de mens in tijden van verregerende digitalisering, robotisering en massaproductie. De mensheid reproduceert, manipuleert en perfectioneert in haar zoektocht naar een ideaal. Verbijsterd door de mogelijkheden die we voor onszelf gecreëerd hebben om de werkelijkheid naar onze hand te zetten, vraagt Pil zich af wat het verhaal van de mens daarin nog is en welke plaats het individu heeft.

In haar artistieke proces hanteert ze deels dezelfde tools en strategieën als professionele imagebuilders. Vanuit een digitaal archief en gebruik makend van grafische programma's verkent ze verschillende scenario's door continu vormen en beelden te schetsen, aan te passen, op te knippen en op te poetsen, als in een digitaal decor dat eindeloos kan geherconfigureerd worden. Vanuit dat digitale atelier maken sommige beelden de sprong naar een—veel trager en bedachtzamer—analoog proces, waar ze in lagen van acryl en airbrushverf op doek aangebracht worden.

Voor Pil lopen het digitale en analoge proces naadloos in elkaar over, hoe anders ze ook zijn. Haar geschilderde werken tonen duidelijk hun digitale roots. De gekozen materialen en kleuren, de interactie tussen 2D en 3D, de gradients en schaduwen geven een mechanische indruk, alsof er een machine aan te pas gekomen is.

Wat ze vertellen zijn echter hoogst persoonlijke observaties—bizarre verhalen, bijzondere anekdotes of fascinerende objecten die Pil gevonden heeft. Opgegroeid in een klein dorp waarin “men de dingen doet zoals ze altijd al gedaan zijn” is ze gefascineerd door wat er gebeurt als de dingen net niet draaien zoals het hoort, als de machine stopt, door fouten, verstoorde patronen of ritmes. Als een kind

dat in de fabriek op knopjes drukt om te zien wat er gebeurt, verkent ze continu mogelijkheden— eeuwig nieuwsgierig. Daarbij laat ze zich ook inspireren door de rijkdom van de taal. Ze laat de dingen letterlijk vierkant draaien, vraagt zich af hoe de Band Zonder Naam verschilt van de Bond Zonder Naam, of wat er gebeurt als we het gekregen paard net wél in de bek kijken.

Pil doorbreekt wat is vastgeroest en laat de kijkers zo met verwondering kijken naar wat ze dachten te kennen. Niets is wat het lijkt. De mogelijkheden zijn eindeloos.